

Kazimierz Miaskowski

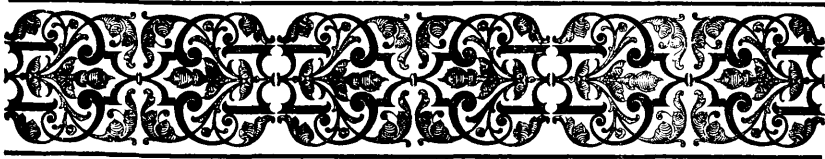
Z teki bibliograficznej : VII

Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej 7/1/4, 134-135

1908

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOTATKI.

Z teki bibliograficznej.

VII.¹⁾

Elegantiarum Viginti Precepta ad epistolas eleganter | compo-
nendas | Mathiae Franconii. Pod tem czterowiersz:

Qui cupit arpianam concinne nectere phrasim
Et gliscit lautas condere docte notas,
Horas non pigeat tenero impartire libello
Hoc florent nitidis pulchra vireta rosis.

¹⁾ Por. Pamiętnik Literacki V str. 434—437; VI str. 202—207 i 370—374. Z ogłoszonej tamże na str. 372 przedmowy Libanusa do Augustini Dathi Carmen de officiis Cancellariorum wynika, iż podana przez Janozkiego (Janociana I, 15) i ogólnie powtarzana do najnowszych czasów przez Morawskiego, Ptaśnika (Bonerowie — Rocznik Krakowski, VII, str. 96) i przezemnie samego wiadomość, jakoby Aichler był w Paryżu i słuchał tam Budeusa jest nieprawdziwą, a powstała ona ztąd, że Janozki tę właśnie przedmowę pobieżnie czytał lub źle ekscerpował. Sześcioletni pobyt w Paryżu odnosi się do Pyrnera, ośmioletni w Fryburgu, Bolonii i Rzymie (dodaj i Padwie) w latach 1530—1537, co się zgadza zupełnie z dawniejszemi mojemi badaniami, i znajomość z Erazmem z Rotterdamu do Aichlera. Coraz więcej okazuje się, iż wiadomości Janozkiego przyjmować należy z ostrożnością.

Prócz listów Aichlera do Erazma ogłoszonych w moich „Erasiana'ch“ odnalazłem list jego do Amarbacha z Padwy dnia 16 kwietnia 1533 pisany w Cod. G. II. 17 k. 302 biblioteki uniwersyteckiej w Bazylei. Treść zdawkowa.

Po drugiej stronie dedykacya wierszowana: Spectabili et Magnifico Domino Ludovico Aliphio Burggrabio Cracovien. Serenissimarum Maiestatum Regis et Reginae Poloniae Oratori et Secretario etc. Math. Franconius S. P. D. Ponieważ nie jest bez znaczenia dla poznania charakteru człowieka, podaję ją tu w zupełności:

Si mea lauriferae cingebunt tempora musae
 Parnassoque dabunt carpere somna iugo,
 Tunc tua divinae cantabo dona Minervae
 Atque virtutis flumina magna tuae.
 Divitis ingenii est praeclaras condere laudes,
 Vix diceret mores Cynthus ipse tuos.
 Nam pius es, clemens, facundus, fortis et acer,
 Strenuus, in rebus vir gravis, ore puer.
 Nec tamen ut multi blando teris ocia luxu
 Vel nihil in longo tempore lentus agis.
 Non canibus, non ense tumes studiove Dianae,
 Non qui sunt nimiae queris avarus opes.
 Aurea perpetuae virtutis praemia laudas
 Et quicquid pulchri flava Minerva docet.
 Haec propter nostrae celebrant te carmina Musae,
 Te maius cunctis numen habere canunt.
 Iamque vale et summi clementia larga tonantis
 Det tibi nestoreos exuperare dies.

Na karcie następnej następuje treść sama. Jest to zwykły „Modus epistolandi“ w dwudziestu rozdziałach, rozwlekły i nudny nieraz (n. p. praeceptum XIX: In re laeta verbis tristibus et in re tristi verbis laetis minime utamur) z licznymi przykładami z autorów klasycznych. Druk obejmuje kart 22 w 4-ce. Na końcu czytamy: Elegantiarum praecepta viginti finiunt | foeliciter. Impressum Cracovia: per | Mathiam Scharffenbergium. | Anno MDXXXIII. Znajdował się kiedyś egzemplarz w bibliotece Załuskich (Janózki, Janociana I, 82) dziś jedyny znany przechowuje biblioteka Raczyńskich w Poznaniu (Sygn. III F. n. 19). Wskazał go za katalogiem biblioteki tej (edd. Curtzmann i Sosnowski) Wierzbowski (Bibliographia polon. III, nr. 2171). Druk ten razem jest oprawny z 2 innymi drukami podobnej treści. Na pierwszej karcie zapisano ręką współczesną: Ex libris Monasterii Premetensis. Fr. Stephanus Costensis comparavit.

X. *Kazimierz Miaskowski.*